

[Munch-Petersen.]

Politibilerne møder altsaa op og forsøger ved deres blotte Tilstedeværelse at faa provokeret til Slagsmaal, men der sker ikke noget, fordi Demonstranterne naturligvis forholder sig i Ro som altid, og fordi Politiet altsaa ved denne Lejlighed endnu ikke greb ind. Demonstrationstoget gaar ogsaa ad den Rute, det skal gaa. Men senere, da Toget kom til Grønttorvet og tager Opstilling dér for at holde et ganske kort afsluttende Møde, sker der noget, som „Politiken“ fremstiller paa følgende Maade:

„Kort efter ankom en Politibil med 6 Betjente. Mængden begyndte at røre paa sig, men Taleren raabte, at man skulde blive staaende. Klumpen omkring Trappen veg da heller ikke, da Betjentene kom. Der var saa ikke andet for Betjentene at gøre, hvis de skulde rydde Trappen, end at gribe til Stavene.“

Jeg henholder mig til denne Fremstilling, der er givet af Regeringsorganet „Politiken“, som jo ikke paa nogen Maade kan beskyldes for at være venlig sindet overfor Demonstranterne eller overfor den Taler, Viggo Lund Poulsen, der stod paa Bethesdas Trappe og talte til de arbejdsløse i det Øjeblik, fordi det i den øvrige Presse, først og fremmest i den socialdemokratiske Presse, er blevet skildret saaledes, at da disse 6 Betjente kom paa Grønttorvet, blev de overfaldet af Mængden, uden at de paa nogen Maade var gaaet aggressivt til værks, men i Henhold til „Politiken“s Beretning er Mængden blevet staaende i fuldkommen Ro, og Taleren har ikke gjort andet end at opfordre Forsamlingen til at blive staaende i fuldkommen Ro, Betjentene har derefter trukket Stavene, og saa er det kommet til det Sammenstød, som har givet Anledning til, at der senere er rejst Retssag, hvor flere af Deltagerne i Demonstrationen er dømt for Vold mod Politiet, og hvor Viggo Lund Poulsen er dømt angiveligt for at have anstiftet Vold mod Politiet. Det drejede sig om, at Viggo Lund Poulsen stod paa Trappen for at tale ved dette afsluttende Møde. Hvis ikke Politiet var kommet og havde trukket Stavene, saa var Mødet forløbet i fuldkommen Ro og var i Løbet af faa Minutter blevet afsluttet, men eftersom Politiet altsaa kom og efter Regeringspressen at dømme trak Stavene og huggede ind paa Demonstrationen, saa skete altsaa dette Sammenstød. Viggo Lund Poulsen fremkom med Udtalelser om, at man skulde blive staaende. Hans øvrige Tale havde været en politisk Tale, hvori han skildrede

de arbejdsløses Krav, den Stilling, som Frederiksberg Kommunalbestyrelse havde taget, naturligvis talte i stærke Vendinger mod den reaktionære Kommunalbestyrelse paa Frederiksberg og i øvrigt drog Sammenligninger med Borgerrepræsentationen i København, som altsaa gennem sit Politihavde søgt at chikanere denne Demonstration, at provokere til Slagsmaal paa Gang. Det er klart, at han ogsaa i sin Tale omtalte dette og netop paaviste, at kun Demonstrationens disciplinerede Optræden havde hindret, at det var kommet til Slagsmaal. I Konsekvens deraf opfordrede han ogsaa til at blive staaende ganske rolig, da Politiet nu igen forsøgte at provokere Slagsmaal, men da Politiet trak Stavene, kunde Slagsmaalet altsaa ikke undgaas mere — det vil sige, det kunde have været undgaaet, hvis Demonstranterne blot ganske rolig havde ladet sig slaa ned, da disse Betjente huggede ind paa dem, men det var altsaa det, Demonstranterne ikke vilde.

Senere udviklede der sig en saakaldt Retssag af dette. Den har været skildret ved en tidligere Forespørgsel her i Salen af min Partifælle, og især er det blevet fremdraget, hvordan Dommeren og Anklageren arbejdede Haand i Haand, betragtede de anklagede, som om de allerede var dømt, ja endogsaa betragtede Forsvareren, som om han var en af Forbryderne og maatte behandles derefter. Retsplejens Lovens Regler er altsaa med andre Ord blevet overtraadt Gang paa Gang ved denne Sags Behandling. Dommen blev i Overensstemmelse dermed, nemlig en Klassedom, hvorefter Viggo Lund Poulsen dømtes til 6 Maaneders Fængsel.

At Sagen dog ogsaa var en politisk Sag, har Domstolen for saa vidt anerkendt derved, at den ikke har frataget Viggo Lund Poulsen hans politiske, hans saakaldte borgerlige Rettigheder. Han var derfor ogsaa valgbar til Borgerrepræsentationen, blev valgt med et stort Stemmetal paa 5 000 Stemmer og er altsaa i Øjeblikket Medlem af Københavns Borgerrepræsentation.

Vor Motivering er altsaa den, at det drejer sig om en politisk Lovovertrædelse — vi er overhovedet imod, at Arbejdere og Arbejderrepræsentanter holdes inde for politiske Lovovertrædelser, og derfor har vi ogsaa tidligere rejst lignende Sager —, men dertil kommer i dette særlige Tilfælde, at det drejer sig om en Kammerat, som er valgt til Borgerrepræsentationen som Repræsentant for københavnske Arbejdere.